

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 243/2022 van 21 oktober 2022

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde betreffende de invoering van bepaalde informatieverplichtingen voor betalingsdienstaanbieders* (CO-A-2022-190)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Marie-Hélène Descamps, mevrouw Cédrine Morlière, mevrouw Nathalie Raghenon en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Vincent Van Peteghem, Vice-Eersteminister en Minister van Financiën, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 22/06/2022.;

brengt op 21 oktober 2022 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 22/06/2022 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een voorontwerp van wet *tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde betreffende de invoering van bepaalde informatieverplichtingen voor betalingsdienstaanbieders* (hierna: het ontwerp).
2. De groei van grensoverschrijdende elektronische handel bevordert in belangrijke mate de verkoop van goederen en diensten aan eindverbruikers in de lidstaten. In het licht van deze exponentiële groei heeft de Europese wetgever zich de afgelopen tien jaar gedwongen gezien de desbetreffende regelgeving in tal van domeinen aan te passen. Met name de wijzigingen in de btw-reglementering zijn bijzonder omvangrijk en maken deel uit van een algemeen geïntegreerd pakket maatregelen waarvan de omzetting in nationaal recht van de Europese richtlijnen een essentieel onderdeel vormt.
3. Het is binnen deze context dat het ontwerp voorziet in de omzetting van Richtlijn (EU) 2020/284 van de Raad van 18 februari 2020 *tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders* (hierna: richtlijn 2020/284), overeenkomstig dewelke betalingsdienstaanbieders verplicht worden om voor elk kalenderkwartaal voldoende nauwkeurige registers bij te houden over de begunstigden en de betalingen die overeenstemmen met de betalingsdiensten die zijn aanbieden, teneinde de bevoegde autoriteiten van de Lidstaten in staat te stellen de levering van goederen en diensten die geacht worden in een bepaalde Lidstaat plaats te vinden, te controleren. Bij elektronisch handel vormt de betaling immers het meest concrete en betrouwbare aanknopingspunt voor de belastingadministraties¹. De bepalingen van voormelde richtlijn worden verder ondersteund door de Verordening (EU) 2020/283 van de Raad van 18 februari 2020 *tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om btw-fraude te bestrijden* (hierna: verordening 2020/283), die gezien de aard van het rechtsinstrument niet in de interne rechtsorde moet worden omgezet. In essentie strekt die verordening ertoe om de op grond van de richtlijn door de belastingadministraties ontvangen gegevens met betrekking tot relevante grensoverschrijdende betalingen aan te leveren aan een centraal elektronisch betalingsinlichtingensysteem ("Central Electronic System of Payment Information — CESOP", hierna: CESOP) dat op Europees niveau wordt ingesteld. In CESOP zullen

¹ De Memorie van toelichting verduidelijkt ter zake het volgende: "Zo kunnen leveranciers bijvoorbeeld hun afstandsverkoop niet opnemen in hun btw-aangifte of kunnen ze de betrokken goederen onderwaarden in de invoeraangifte om zo minder btw te betalen bij afstandsverkoop van uit derde landen of van uit derdelandsgebieden ingevoerde goederen, maar ze zullen uiteraard altijd voor het correcte bedrag door hun klanten betaald wensen te worden waarbij de betalingsinformatie bovendien niet wordt verstrekt door de belastingplichtige zelf, maar door een onafhankelijke dienstverlener."

met betrekking tot de individuele begunstigen alle voor de btw relevante inlichtingen worden opgeslagen, geaggregeerd en geanalyseerd.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

4. Bij wijze van voorafgaande opmerking brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen en, meer concreet, als rechtspersonen gevestigde ondernemingen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen belastingplichtigen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG². Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten op grond van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.³
5. Daarnaast merkt de Autoriteit op dat met betrekking tot de (omzetting van de) Europese btw-reglementering, de bewegingsvrijheid van de lidstaten zeer beperkt is (maximale harmonisatie). De draagwijdte en omvang van de verplichtingen ten laste van zowel de betalingsdienstaanbieders als de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde worden in het onderhavige geval immers nauwkeurig vastgesteld in respectievelijk de richtlijn 2020/284 (en bij uitbreiding de Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 *betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde* (hierna: richtlijn 2006/112/EG)) (regelgeving inzake het verzamelen en verstrekken van relevante gegevens met betrekking tot de btw door de betalingsdienstaanbieders) en de verordening 2020/283⁴ (evenals de Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 *betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde* (hierna: verordening 904/2010)) (regelgeving betreffende de modaliteiten van CESOP en de onderliggende verhouding tussen de nationale belastingadministraties en de Europese

² Zoals naderhand wordt toegelicht in dit advies voorziet het ontwerp in eerste instantie in de verwerking van gegevens van begunstigen die in het kader van een grensoverschrijdende beroepsactiviteit gelden ontvangen. Deze begunstigen zullen steeds ondernemingen zijn. Hoewel de verwerking van gegevens van als rechtspersonen gevestigde ondernemingen buiten het toepassingsgebied van de AVG valt, moet in rekening worden gebracht dat voor de toepassing van de btw-reglementering ook natuurlijke personen gekwalificeerd kunnen worden als onderneming (in welk geval de AVG wel van toepassing is). In secundaire orde is er ook sprake van een (beperkte) verwerking van gegevens van de betaler (dit zal in de meeste gevallen de consument zijn, per definitie een natuurlijke persoon).

³ Zie in dat kader bijvoorbeeld HvJ-EU, 9 November 2010, C-92/09 en C-93/09 (Volker und Markus Schecke GbR en Hartmut Eifert v. Land Hessen).

⁴ Ter zake dient eveneens gewezen te worden op de Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1504 van de Commissie van 6 april 2022 *tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad met betrekking tot de totstandbrenging van een centraal elektronisch systeem van betalingsinlichtingen (Cesop) ter bestrijding van btw-fraude* (hierna: uitvoeringsverordening 2022/1504).

Commissie)⁵. Bijgevolg beperkt de Autoriteit haar opmerkingen (ten gronde) tot de aspecten van het ontwerp die redelijkerwijze binnen de beoordelingsvrijheid van de Belgische wetgever vallen.

a. Rechtsgrond

6. Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die naar zijn aard een inmenging in het recht op bescherming van persoonsgegevens vormt) moet noodzakelijk en evenredig zijn en voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid in hoofde van de betrokkenen. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de *Grondwet* en artikel 8 EVRM, moet een dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen vaststellen. Het gaat daarbij minstens om:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

Wanneer de overheidsinmenging evenwel een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigt, dient de wettelijke norm tevens de volgende (aanvullende) essentiële elementen te omschrijven:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de (categorieën van) betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens;
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

7. Gelet op omvang van de geviseerde verwerkingen, en het feit dat zij plaatsvinden voor (fiscale) controledoeleinden, is er zonder meer sprake van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen en is het aldus vereist dat ook de aanvullende essentiële elementen worden vastgesteld in een formele wettelijke norm.

b. Doeleinde

⁵ Volledigheidshalve verwijst de Autoriteit naar het advies 1/2019 van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) *over twee wetgevingsvoorstellen met betrekking tot de bestrijding van btw-fraude* (betreffende verordening 2020/283 en richtlijn 2020/284) (te raadplegen via: https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/publications/opinions/combating-vat-fraud_en (officiële tekst) of https://edps.europa.eu/sites/default/files/publication/19-04-16_opinion_vat_summary_nl_0.pdf (samenvatting Nederlands) en de "EDPS formal comments on the draft Commission Implementing Regulation laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EU) No 904/2010 as regards the creation of a central electronic system of payment information (CESOP) to combat VAT fraud" (betreffende de uitvoeringsverordening 2022/1504) (te raadplegen via: https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/publications/formal-comments/draft-commission-implementing-regulation-0_en).

8. Volgens artikel 5.1.b) AVG is de verwerking van persoonsgegevens enkel toegestaan voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
9. Artikel 6 van het ontwerp, dat een nieuw artikel 93*duodecies*/1 invoegt in het *Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde* (hierna: Btw-Wetboek), betreft de omzetting van artikel 243*ter* van de richtlijn 2006/112/EG, zoals ingevoegd bij artikel 1 van de richtlijn 2020/284, en voorziet in de verplichting voor betalingsdienstaanbieders⁶ om registers bij te houden "*van begunstigen en van betalingen betreffende betalingsdiensten die zij voor elk kalenderkwartaal verlenen, om de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in staat te stellen controles uit te oefenen op de leveringen van goederen en diensten die overeenkomstig het bepaalde in titel V van Richtlijn 2006/112/EG geacht worden plaats te vinden in een lidstaat, om de doelstelling inzake bestrijding van btw-fraude te behalen.*" Paragraaf 2 van datzelfde artikel specificeert dat deze verplichting enkel van toepassing is onder de volgende voorwaarden:
 - 1° *de betalingsdiensten houden verband met grensoverschrijdende betalingen;*
 - 2° *de betalingsdienstaanbieder verleent in de loop van een kalenderkwartaal betalingsdiensten die betrekking hebben op meer dan vijftientig grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde.*"
10. Vervolgens bepaalt het ontworpen artikel 93*duodecies*/1, §4, Btw-Wetboek dat deze gegevens overeenkomstig (nieuw) artikel 24 van de verordening 904/2010 beschikbaar gesteld moeten worden aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, die de gegevens op haar beurt overmaakt aan CESOP⁷. Overeenkomstig (nieuw) artikel 24*quinqüies* van de verordening 904/2010 "[wordt] *de toegang tot CESOP uitsluitend verleend aan Eurofisc-verbindingsambtenaren, als bedoeld in artikel 36, lid 1, die beschikken over een persoonlijke gebruikersidentificatie voor CESOP, en wanneer die toegang verband houdt met een onderzoek naar vermoedelijke btw-fraude of het opsporen van btw-fraude.*"
11. Het bijhouden van voormelde registers – en de ter beschikking stelling ervan – laat aan de belastingadministraties van de lidstaten toe te controleren of de verschuldigde btw correct werd vastgesteld en geïnd en kadert binnen de (multilaterale) strijd tegen btw-fraude. De Autoriteit stelt vast dat de doeleinden van de door de ontwerpartikelen geïntroduceerde verwerkingen van

⁶ Nieuw artikel 93*duodecies*, 1°, Btw-Wetboek definieert betalingsdienstaanbieder als volgt: "*één van de categorieën van betalingsdienstaanbieders als vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) tot en met d), van Richtlijn (EU) 2015/2366 [bekend als PSD2 of betalingsdienstenrichtlijn], of een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie op grond van artikel 32 van die richtlijn een vrijstelling is verleend*".

⁷ De wezenlijke elementen van de gegevensverwerkingen in CESOP, waarvoor de lidstaten overeenkomstig artikel 7 van de uitvoeringsverordening 2022/1504 optreden als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 26 AVG, worden vastgesteld in de verordening 2020/283 (904/2010) en de bovenstaande uitvoeringsverordening en vallen aldus buiten het toepassingsgebied van de adviesbevoegdheid van de Autoriteit. Desalniettemin benadrukt de Autoriteit dat de belastingadministratie de gegevens die zij in dit kader ontvangt niet mag verwerken voor andere doeleinden dan deze die zijn neergelegd in de voormelde verordeningen.

persoonsgegevens overeenstemmen met hetgeen daartoe is neergelegd in de Europese regelgeving en neemt er akte van.

12. Tot slot evenwel – om elke twijfel in dat verband weg te nemen – vraagt de Autoriteit om uitdrukkelijk te speciëren dat de belastingadministratie de door de betalingsdienstaanbieders overgedragen gegevens enkel kan verwerken in het licht van de overdracht van die gegevens aan CESOP (waarna de door de lidstaten aangeduide Eurofisc-verbindingsambtenaren toegang zullen hebben tot die gegevens overeenkomstig de bepalingen van verordening 2020/283 en uitvoeringsverordening 2022/1504 (zie ook voetnoot 7)). De verwerking van deze gegevens door de belastingadministratie voor andere finaliteiten, zonder dat daarvoor een rechtsgrondslag voorhanden is, zou immers in strijd zijn met het rechtmatigheids- en doelbindingsbeginsel⁸.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

13. Overeenkomstig artikel 4.7) AVG is de verwerkingsverantwoordelijke elke natuurlijke of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen.
14. Zoals hierboven reeds toegelicht introduceert het ontworpen artikel 93 *duodecies*/1, Btw-Wetboek de verplichting voor betalingsdienstaanbieders om bepaalde voor de btw relevante gegevens bij te houden in een register, met het oog op de overdracht ervan aan de belastingadministratie.
15. Met betrekking tot de initiële registratie en overdracht van de gegevens aan de belastingadministratie spreekt het voor zich dat de betalingsdienstaanbieders zelf optreden als verwerkingsverantwoordelijken. De Autoriteit neemt er akte van en wijst ter zake op de artikelen 24 e.v. AVG.
16. Het is de Autoriteit echter niet geheel duidelijk welke rol de belastingadministratie vervult op het ogenblik dat de betalingsdienstaanbieders de registers ter beschikking stellen. Uit de lezing van richtlijn 2020/284 en verordening 2020/283 (evenals uitvoeringsverordening 2022/1504) kan worden afgeleid dat de belastingadministratie slechts als tussenpersoon ('verwerker'⁹) optreedt

⁸ Zie ook overweging (11) van richtlijn 2020/284: "De door de betalingsdienstaanbieders te bewaren informatie **moet worden verzameld door en uitgewisseld tussen de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad, die de regels voor administratieve samenwerking en uitwisseling van inlichtingen met het oog op de bestrijding van btw-fraude vaststelt.**"

⁹ Binnen de context van de Europese regelgeving komt de Autoriteit tot de conclusie dat de belastingadministratie louter optreedt als verwerker ten aanzien van de lidstaten, die als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken worden aangeduid.

met als enige taak het overdragen van de (weliswaar correcte) gegevens aan CESOP (waarvoor de lidstaten optreden als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken overeenkomstig artikel 7 van de uitvoeringsverordening 2022/1504). Desalniettemin verdient het aanbeveling om de concrete hoedanigheid van de belastingadministratie in deze context nader te preciseren¹⁰, rekening houdend met de Europese regelgeving ter zake.

d. Proportionaliteit/ Minimale gegevensverwerking

17. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden ('minimale gegevensverwerking').
18. Het ontworpen artikel 93*duodecies*/3, Btw-Wetboek (artikel 8 van het ontwerp) bepaalt: *"De in artikel 93duodecies/1, § 1, bedoelde registers bevatten de volgende gegevens:*
1° de BIC of enige andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert;
2° de naam of bedrijfsnaam van de begunstigde zoals deze wordt vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
3° indien voorhanden, een btw-identificatienummer of een ander nationaal fiscaal nummer van de begunstigde;
4° het IBAN of, indien er geen IBAN voorhanden is, enige andere identificatiecode die de begunstigde ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de begunstigde geeft;
5° de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde geeft, indien de begunstigde middelen ontvangt zonder over een betaalrekening te beschikken;
6° indien voorhanden, het adres van de begunstigde zoals het wordt vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
7° de bijzonderheden van eventuele grensoverschrijdende betalingen als bedoeld in artikel 93duodecies/1, § 2, eerste lid, 1°;
8° de bijzonderheden van alle terugbetalingen waarvan is vastgesteld dat zij verband houden met de grensoverschrijdende betalingen als bedoeld in 7°.
De in het eerste lid, 7° en 8°, bedoelde informatie bevat de volgende bijzonderheden:
1° de datum en het tijdstip van de betaling of de terugbetaling;
2° het bedrag en de valuta van de betaling of de terugbetaling;

¹⁰ In de hypothese dat de taak van de belastingadministratie daadwerkelijk beperkt blijft tot de overdracht van de gegevens aan CESOP, kan deze verduidelijking in de Memorie van toelichting worden aangebracht. Indien evenwel bijkomende finaliteiten worden nagestreefd, is het zonder meer aan de orde dat daartoe een passend wettelijk kader wordt vastgesteld. Op heden bestaat er immers geen rechtsgrond voor de verwerking van deze gegevens door de belastingadministratie voor andere doeleinden dan deze die uitdrukkelijk worden neergelegd in de Europese regelgeving ter zake.

3° de lidstaat van oorsprong van de door de begunstigde of in zijn naam ontvangen betaling, de lidstaat van bestemming van de terugbetaling, naargelang het geval, en de informatie die is gebruikt om de oorsprong van de bestemming van de betaling of de terugbetaling overeenkomstig artikel 93duodecies/2 vast te stellen;

4° alle verwijzingen die de betaling ondubbelzinnig identificeren;

5° in voorkomend geval informatie waaruit blijkt dat de betaling in de fysieke locatie van de handelaar is geïnitieerd."

19. Deze 'lijst' van persoonsgegevens werd integraal overgenomen uit (nieuw) artikel 243 *quinquies* van de richtlijn 2006/112/EG.
20. Zoals uiteengezet in punt 5 van dit advies is er sprake van maximale harmonisatie op Europees niveau, waardoor de Autoriteit zich niet ten gronde kan uitspreken over de proportionaliteit van de voormelde gegevenscategorieën. Niettemin neemt de Autoriteit er akte van dat de gegevens, behoudens – in voorkomend geval – de locatie (de lidstaat) van de betaler (de consument), enkel betrekking hebben op de begunstigde van de transacties¹¹. In het licht van de beoogde doeleinden komt dit ten goede aan de proportionaliteit van de verwerking.

e. Bewaartermijn

21. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
22. Het ontworpen artikel 93 *duodecies*/1, §4, 1°, Btw-Wetboek, dat (nieuw) artikel 243 *ter*, 4, a), van de richtlijn 2006/112/EG omzet, bepaalt dat de registers door de betalingsdienstaanbieders in elektronische vorm worden gehouden voor een periode van drie kalenderjaren vanaf het einde van het kalenderjaar van de betalingsdatum. De Autoriteit neemt er akte van.
23. Voorts volgt het uit (nieuw) artikel 24 *quater*, 2, van de verordening 904/2010 dat de in CESOP geregistreerde gegevens gedurende maximaal vijf jaar na afloop van het jaar waarin de inlichtingen naar CESOP werden doorgegeven, worden bijgehouden.

¹¹ In haar advies 1/2019 stelt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) het volgende: "Article 243d defines the relevant categories of data that would have to be retained by a PSP. The EDPS notes that this data only refers to data regarding payees (in other words, information on the consumers paying for a purchase of goods or services -payers - are not part of the exchange of information, except for the location of the payer established in accordance with Article 243c) (...). Concerning the fact that, according to the proposals, data on payers will not be processed the EDPS agrees with the assessment by the Commission that "it would be disproportionate to systematically have recourse to (these) final consumers to investigate VAT fraud by the seller".

24. Niettemin, in het licht van hetgeen reeds werd uiteengezet in de punten 12 en 16 van dit advies, verdient het aanbeveling om te specificeren dat de belastingadministratie de gegevens die zij ontvangt niet langer mag bewaren in de eigen systemen dan redelijkerwijs noodzakelijk is om de kwaliteit van de gegevens¹² te controleren en ze aan CESOP door te geven.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat de modaliteiten (waaronder inbegrepen het doeleinde van de verwerking (punt 12), de hoedanigheid van de belastingadministratie (punt 16) en de bewaartermijn van de gegevens (punt 24)) van de gegevensverwerking in hoofde van de belastingadministratie (te weten de overdracht van de gegevens naar CESOP na de ter beschikkingstelling door de betalingsdienstaanbieders) nader gepreciseerd moeten worden in de wet.

Voor het overige geeft het ontwerp geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur

¹² In dat kader bepaalt artikel 3.2. van de uitvoeringsverordening 2022/1504 immers dat “*de lidstaten [...] alleen betalingsinformatie [...] aan CESOP [doorgeven] waarvoor alle verplichte velden zijn ingevuld overeenkomstig artikel 243quinquies van Richtlijn 2006/112/EG en die voldoen aan de vereisten in de bijlage bij deze verordening.*”